

ایران در چنبره انگیزاسیون فکری، عقیدتی و مذهبی

جامعه‌ای از پویایی فرهنگی بهره مند است که مبتنی بر تنواع ارزش‌های معنوی مختلف بوده و در آن مکتب‌های فکری و عقیدتی در کنار هم زیستی مسالمت آمیز داشته و از فرآیند تعاملات بین آنها همگان مستفشوند. در مقابل جوامعی که متصف به فرهنگ تک - بعدی و خودکفا هستند نه تنها تمايل به تساهل و سازگاری با ارزش‌های معنوی، فکری و عقیدتی متفاوت ندارند بلکه در نوعی تعارض و ناسازگاری با آنها درگیر می‌باشند.

به همین جهت و قدری جامعه‌ای مبتنی بر فرهنگ چند - بعدی و کثیر گرا تحت سلطه و حاکمیت فرهنگ تک - بعدی فرار می‌گیرد. تنها راه بقای نسبی ارزش‌های معنوی متفاوت خود را در نواحی کسوت و پوشش فرهنگ حاکم محفوظ می‌دارد. چنانکه وقتی که اسلام خلاصی اموی و عباسی مجذوب سیاست نژاد پرستانه بر جامعه ایران حاکم شده بود و دو قرن سکوت فرهنگی را بر آن تحمیل نموده بود، نوآندیشان ایرانی در پرتو رنسانس فرهنگی و ادبی برخاسته از ناواروه می‌باشد، که در عین حال از آن بعنوان عمر شکوفایی تمدن اسلامی نیز یادداشده است، بر آن شدنده الهام از ارزش‌های برگرفته از جوهره پویا و فرهیخته ساز فرهنگ پویی خود و اتصاف آن به رنگ و رخساره ارزش معنوی مسلط وقت فضای مبتنی بر تعبی و جمودیت را تعییل موده و آن را به راه تلطیف و پویایی هدایت نمایند. در این رهگذری شک عرفان مبتنی بر جهان بینی و انسان گرایی پیش از سایر عناصر متدرج در رنسانس فرهنگی مورد بحث نقش تلطیف کننده داشته است و در عین حال در اشاعه تنواع ارزش‌های معنوی نیز کارساز بوده است. بخصوص از زمان غزالی به بعد که اصول گرایی حاکم بر امور اجتماعی و فرهنگی ایران شده بود عرفان و مشرب‌های برخاسته از آن همچنان بر آن بودند در جامعه مبتنی به فربوستگی فکری و خالی آزادی داشتند. در این رهگذری شک از تنواع ارزش‌های معنوی را در ادبیات عرفانی و در عین حال نقدانه از اصول گرایی پایدار نگه دارند. در این رابطه مولوی و حافظ جایگاه ویژه‌ای داشته‌اند.

خلاصه آنکه جهان بینی و انسان گرایی عرفان مبتنی بر عشق، مودت و دوستی نه تنها نقش تلطیف کننده و تعییل کننده در قبال اصول گرایی در گذر تاریخ اجتماعی ایران داشت، بلکه امروزه نیز بعنوان رهگشایی برای رهایی از سردرگمی‌ها و نابسامانی‌های روانی و معنوی انسان عصر حاضر مطرح شده است. یعنی در حالیکه اینکه در پرتوی پیشرفت‌های جسم گیر علمی و تکنولوژیکی انسان موقق گردیده به ساخت پرداختها و مخلوقات خود خصوصیت انسانی بخشند، ولی خود از معنای انسانیت تاحدوی تهی گردیده و از خود بیگانه شده است. لذا برای رهایی از این معضل روانی، بخش قابل توجهی از نسل جوان راه انتخاب آزادانه و داوطلبانه ارزش‌های معنوی و عرفانی را در پیش گرفته‌اند. گروههای سیاری به مشرب‌های عرفانی از جمله امروزه محاکف داشتگاهی و آکادمیک اروپا و آمریکا مسئله‌شناخت و معروف ارزش‌های انسان گرایانه عرفان‌شرقی را باید مشتمل مورد بروزی و ارزیابی قرار می‌دهند، در ایران ما سرمزمی که اولین منشور حقوق بشر مبتنی بر انسان و سازگاری نزدیک و قومی و آزادی مذهبی اعلام و اعمال گردید، امروزه حقوق بشر و آزادیهای اساسی دچار تقضی فاحش می‌شود. در زمانیکه اندیشه‌های عرفانی مبتنی بر جهان بینی و انسان گرایی در خارج از کشور مقبول است و حتی دوری از جنگ موققتی ایشان در انتخابات بوده است.

انتخابات دروضعی انجام گردید که اکثر کشورهای اروپایی سفیران خود را از ایران فرا خوانده بودند و کشور در ازروای بین المللی بود. برای این براها این مطلب را بیان داشته‌اند که راه خروج نظام ازین بسته حقوق بشر ایرانیان متصف به اعقاب و آیین‌های گوناگون بر اساس اتهامات واهی از اندیشه‌ی ترین حقوق شهروندی و انسانی محروم می‌شوند. معابد و منازل و گورستانهای آنها ویران می‌گردد و معتقدان آن به دلایل ساختگی زندانی می‌شوند و از سرزمین و موطن آبا و جدای خویش رانده می‌شوند. از سوی دیگر داشتگاهیان و داشتگاهیان از نظرکار آزاد، اندیشه نقدانه و عقل گرایی بازداشت می‌شوند. داشتگاهیان معتضد به فضای سرکوبگرانه موجود زندانی می‌گردند. چگونه است و قدمی سیاری از داشتگاهیان همراه با دیگر جوانان با صداقت و شهادت در راه از آزادی و حفظ استقلال و بقای سرزمین ایرانی خود تقدیم جان باخته‌اند. به جای آنکه شهادت آنها بعنوان میراث از زندنه مایه و سرمایه ارثتای نوآندیشی، آزاداندیشی و افرایش داشت علمی و فرهنگی داشتگاههای هاشد، حکام بر قدرت نشسته بر آن می‌شوند از آن برای تحمیل ارزش‌های و پس گرایانه بر داشتگاهها بهره جویند. گو اینکه نسل حاضر و آینده ایران خود را مدیون فداکاریهای این شهدان و الاقدر دانسته و شهادت آنها را پویا باخش راه آزادی تلقی می‌نمایند، ولی استفاده ایرانی از آن را برای تحریک نظام استبدادی قویاً محکوم می‌نماید.

جههه ملی ایران همراه بر این باور بوده است که تمام شهروندان ایرانی مانگونه که می‌باشد در مقابل قانون برای را باشند، به همین نهجه می‌باشد از تمامی فرستاده‌ها و امکانات بدون هرگونه تبعیض از لحاظ نژادی، زبانی، قومی و مذهبی بطوریکسان بهره مند شوند. بنابراین محروم ساختن شهروندان مذکور در فرق را از حقوق و آزادیهای اساسی به دلایل زیر شدیداً محکوم می‌نماید:

- ۱- برخوردهای خشونت بار را نسبت به آزادی طلبان تحله‌های مختلف غیر قانونی، غیر انسانی و غیر اخلاقی می‌داند.
- ۲- ادامه آن را موجب خشکاندن میانی تنواع ارزش‌های معنوی و تهی ساختن فرهنگ ایران از پویایی و سیاست می‌شود. در واقع این رویه را به چیزی جز تحمیل جو و ایس کرایی و ارزش‌های غیر ایرانی نمی‌توان تلقی نمود.
- ۳- اقدامات انجام شده تقصی فاحش اصول اعلامیه جهانی حقوق بشر و زیر پاگذاشتن تعهدات بین المللی مندرج در میثاق حقوق مدنی و سیاسی و میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است.

۴- استمرار وضع موجود موجب افزایش فزار مغزها و افزایش روزافزون طالبان جلای وطن خواهد شد.

۵- افزایش جو پلیسی و اختلاف اجتماعی و انگیزاسیون فکری و عقیدتی شاید برای ملتی کوتاه به عنوان سرپوشی برای عدم توجه عمومی به مشکلات اقتصادی، افزایش فقر، بیکاری و تبعات آسیب‌های اجتماعی آن و فراتر از همه فساد مالی حاکم بر دستگاههای حکومتی و نابسامانیها و نابسامانیها در امور خارجی گردد، ولی دیر یا زود حکام تمامیت خواه باید پاسخگوی ناکامی‌ها و نافرجامیهای موجود در عرصه‌های مختلف جامعه ایرانی باشند.

باز هم سخنی در مورد انتخابات

اور دشید باز هم از مردم خواسته شود تابه اورای دهنده و با آرایی که به دست خواهد آورد از موقعیت ویژه‌ای برخوردار می‌شود و رهبری دگر آندیشان را در آینده به عهدخواهد گرفت.

این طرح که حامیانش آنرا شرکت فعال در انتخابات نامیده‌اند در حالتی می‌تواند بدون در نظر گرفتن نتیجه تهبا اجرایشود (نه موفق) که حاکمیت اجازه دهد مردم برای هر که می‌خواهند در سراسر کشور تبلیغ کنند، مانع اجتماعات و آزادی بیان و قلم نشود که تجویه سی ساله خلاف این را نشان می‌دهد. به نظر می‌رسد ساده‌اندیشی است گام در راهی گذاشتن که پایانی روش ندارد و بعید است شخصیت پیدا شود که در این میدان ناشناخته گام نهد و آینده سیاسی خود را به اگرها پیوند دهد و آیا در صورت موققتی صدر دارد این طرح دگر آندیشان به چنین رهبری اقبال خواهد کرد؟ حاکمیت بیوسته تاکید دارد از مردم را به پای صندوقهای رای کشاند و بازار انتخابات را گرم کند شاید حرکت اینان ناخواسته فقط عده بیشتری را به پای صندوقهای رای آورند و گردنگان انتخابات را خشنود سازند.

به روحی امروز در میدان انتخابات ریس جمهوری دو جناح حاکمیت برای برندۀ شدن در برابر هم واقع شده‌اند در دوازده سال پیش حکومت جمهوری اسلامی جاره‌ای نداشت جز اینکه برای برون رفت ازین بسته که نتیجه سیاستهای نادرست داخلی و خارجی اش بود ظاهری انعطاف پذیر داشته باشد از این جهت بکی دیگر از عوامل خود را با ساختنی مردم فریبانه وارد صحنه انتخابات کرد. ایشان با رها این مطلب را بیان داشته‌اند که راه خروج نظام ازین بسته و حتی دوری از جنگ موققتی ایشان در انتخابات بوده است.

انتخابات دروضعی انجام گردید که اکثر کشورهای اروپایی سفیران خود را از ایران فرا خوانده بودند و کشور در ازروای بین المللی بود. برای این براها ناگهان تبلیغات انتخاباتی شکلی جدید پیدا کرد و سخن از آزادی ها فراوان گفتند و گروه زیادی از مردم ازین المللی بود. اسیای آزادیهای فردی و اجتماعی بودند سرخوش از اینکه راه اصلاح طلب را بیان داشته اند که دولت نشستگان است. اکنون بسته انتخابات در جهانی به نظر می‌رسد که تغییراتی در پیش است. غرب با آمدن ریس جمهور جدید در امریکا ممکن است یک پارچه شود دولتهای ایران و آمریکا مذکورانی در پیش دارند. به نظر دولت فرانسه مذکوران از آمریکا و اروپا یا با دولت ایران بعد از انتخابات ایران است. انتخابات این بار هم برای نظام حاکم سرنوشت ساز می‌باشد. آیا مذاکره کنندگان با امریکا در شرایط توین جهانی اصول گرایاند و با اصلاح طلبان کدام یک موقف خواهند بود؟ آیا منافع ملی ایران مورد معامله قرار می‌گیرد و یا تأمین می‌شود؟

آینده نشان خواهد داد ولی از یاد نیزم تا آزادی باشد انتخابات مفهوم واقعی ندارد. منافع ملی ایران به دست کسانی تأمین خواهد شد که ملتی برخوردار از آزادیهای فردی و اجتماعی آزاد و آگاه آنها را برگزیند.